

Mál nr. 15/2017
M
og
vátryggingafélagið V v/ greiðslukortatryggingar.

Hvarf muna úr golfbíl á golfvelli erlendis.

Gögn.

Málskot, móttakið 9.1.2017, ásamt fylgigögnum og síðari athugasemdum.
Bréf V, dags. 20.1.2017.

Málsatvik.

Að morgni 30. október 2016 var M við golfiðkun á golfvelli nálægt Torreveja á Spáni. Í lokuðu hólfi í golfpoka sínum geymdi M m.a. armbandsúr sitt, farsíma og fjarlægðarmæli (Golf Buddy), en pokann hafði hún í golfbíl sem hún hafði til afnota. Að leik loknum hafi hún uppgötvað að þessir munir voru horfnir úr pokanum. M vissi ekki hvenær munirnir hafi horfið úr pokanum eða hver hafi gert það. Sést hafi til manns á 14. holu sem grunur lék á að hefði verið að verki án þess þó að nokkuð væri hægt að fullyrða um það. Kveður M að golfvöllurinn sé lokaður og aðeins þeim sem hafa greitt vallargjald er heimill aðgangur að vellinum.

M hefur krafist bóta vegna þeirra muna sem stolið var úr golfpokanum úr farangurstryggingarlið greiðslukortatryggingar sem hún hafði í gildi hjá V. V hefur hafnað bótaskyldu.

Álit.

Í gr. 5.1 í vátryggingarskilmálum greiðslukortatryggingarinnar segir að vátryggt sé gegn tjóni sem verður á einkamunum m.a. af völdum þjófnaðar, en einnig segir í ákvæði þessu að skilyrt sé að hinn vátryggði hafi gætt fyllsta öryggis við vörslu hins vátryggða. Í gr. 5.5 er kveðið á um sérstakar varúðarreglur sem gilda um þennan lið vátryggingarinnar og þannig segir í gr. 5.5.2 að vátryggður skuli ekki skilja við hina vátryggðu muni eftirlitslausa á almannafæri og gæta þess að taka þá með þegar staður er yfirgefinn. Þá er þess getið í gr. 5.6 í skilmálunum að skylt sé að fara eftir varúðarreglum sem mælt er fyrir um í skilmálunum. Sé varúðarreglunum ekki fylgt getur ábyrgð félagsins fallið niður í heild eða að hluta, sbr. 26. gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004. Samkvæmt þessu ákvæði laga nr. 30/2004 getur félagið þó ekki borið fyrir sig að varúðarreglu hafi ekki verið fylgt ef ekki er við vátryggðan að sakast eða sök hans er óveruleg eða það að vátryggingaratburður hefur orðið verður ekki rakið til brota hans. Þótt félagið geti samkvæmt þessari lagagrein borið fyrir sig að varúðarreglum hafi ekki verið fylgt má samt leggja á það ábyrgð að hluta með hliðsjón af því hvers konar varúðarreglu var ekki sinnt, sök vátryggðs, hvernig vátryggingaratburð bar að og atvikum að öðru leyti.

Samkvæmt því sem fyrir liggur í gögnum málsins var munur stolið úr lokuðu hólfi í golfpoka M sem hún hafði komið fyrir í golfbíl sem hún hafði til umráða á golfvellinum. Hún vissi ekki hvar á golfvellinum þjófnaðurinn átti sér stað og hann uppgötvaðist ekki fyrr en að leik loknum. Þótt golfvöllurinn kunni að hafa verið lokaður verður ekki fram hjá því litið að talsverður fjöldi fólks hefur verið á ferli innan vallarins. Jafnframt verður við það að miða að golfpokinn hafi ekki verið í auglýsni M þegar munurinn var stolið. Í ljósi þessa verður að telja að M hafi skilið hina stolnu muni eftir eftirlitslausa á almannafæri og af þeim sökum tókst þjófum að fremja brot sitt. M braut því gegn fyrrgreindri varúðarreglu í gr. 5.5.2 í vátryggingarskilmálunum og telst sök hennar vera nokkur. Samkvæmt þessu og með vísan til úrskurðar nefndarinnar í máli nr. 373/2015 getur V takmarkað ábyrgð sína að fullu. Af því leiðir að M á ekki rétt á bótum úr farangurstryggingunni hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr farangurstryggingarlið greiðslukortatryggingar hjá V.

Reykjavík, 14. febrúar 2017.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.